

ОЗДОРОВЧО-ФОЛЬКЛОРНІ ТУРИ НА ПРИДЕСЕННІ

Анастасія Олегівна Кардаш
студентка бакалаврату кафедри туризму
Алла Володимирівна Кравченко
канд. екон. наук доц. кафедри туризму
факультету природничо-географічної освіти та екології
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

Сутність і характерні ознаки оздоровчого туризму й спа-відпочинку в сучасному світі.

В сучасному світі, суспільство стає все більше піклуватися про своє фізичне та ментальне здоров'я, частіше з'являються реклами лікувальних препаратів, турів. Передумовою для повноцінного життя та існування є, насамперед, високий потенціал розумової й фізичної діяльності людини.

Мода на здоровий спосіб життя, на здоровий зовнішній вигляд поступову почала охоплювати і Україну, а з теоретичних і практичних знань, то Україна має один із найкращих природних лікувально-оздоровчих потенціалів у Європі. Завдання розвитку комплексу оздоровчого туризму має бути пріоритетним в рості вітчизняного туризму.

Географічні дослідження сфери людської життєдіяльності допомагають з'ясувати сучасні закономірності та вплив соціальних, географічних передумов та те, що спонукає на розвиток світових оздоровчих курортів в час глобалізації ХХІ століття. Популярність сфери оздоровчого туризму як в світі, так і в Україні набуває все більшої популярності. Останнім часом, оздоровчий та медичний туризм зросли в геометричній прогресії. Обидва встановлені в напрямки, що розвиваються, дедалі більше використовують потенціал цього туристичного сегменту в диверсифікації, збільшенні доходів або вирішенні сезонності. Проте оздоровчий туризм все ще недостатньо визначений; дані про нього фрагментовані, а його визначення та поняття суттєво різняться в різних країнах. Існує істотна потреба у кращому розумінні оздоровчого та медичного туризму в порядку ефективно використовувати свій потенціал зростання туризму, особливо це актуально для зросту популярності оздоровчого туризму на придесенні.

Цей звіт «Дослідження оздоровчого туризму», підготовлений Світовою туристичною організацією (UNWTO) та Європейською комісією з подорожей (ETC) за підтримки Міжнародної медичної подорожі. Журнал - LaingBuisson International, пропонує послідовну концептуалізацію оздоровчого туризму та досліджує мотивацію мандрівників при пошуку послуг, пов'язаних зі здоров'ям. Дослідження включає першу систематику, яка описує та визначає тонкощі подорожей охорони здоров'я, а також практичний набір інструментів

для національних туристичних організацій та напрямків організації управління, які бажають розвивати оздоровчий туризм [1].

Оздоровчий туризм охоплює ті види туризму, які мають головним мотиваційним внеском для фізичного, психічного та/або духовного здоров'я через медичну та оздоровчу діяльність, збільшити здатність людей задовольняти власні потреби та краще функціонувати.

Медичний туризм являє собою всесвітнє багатомільярдне явище, яке, як очікується, значно зросте у наступне десятиліття. Для особи, зацікавленої у послугах охорони здоров'я, вартість є ключовим фактором, що впливає на рішення при виборі оздоровчого відпочинку.

Лікувально-оздоровчий туризм тісно переплітається з терміном «wellness».

Тож, вивчаю різні джерела літератури, можна виділити такі основні характерні риси оздоровчого туризму: медичний туризм - це вид туризму, який вимагає технічної та апаратної робочої сили; підприємства, що надають послуги з медичного туризму, повинні мати міждержавні стандарти; це високо цінний тип туризму, який дозволяє розвивати різні види туризму; це не сезонний вид відпочинку.

Особливостями лікувально-оздоровчого туризму є

— тривалість перебування, що повинна становити не менше трьох тижнів, незалежно від типу курорту і захворювання, оскільки лише за такий час можна досягти оздоровчого ефекту;

— висока вартість перебування і лікування — звичайне лікування на курортах є дорогим, тому цей вид туризму розрахований на заможних клієнтів, що замовляють індивідуальну програму перебування і лікування;

— вік — як свідчить статистика, на курорти найчастіше їдуть люди старшої вікової групи, хоча останнім часом відпочинок на курортах обирають і люди середнього віку, які страждають недугами. Вибір робиться між курортами, що спеціалізуються на лікуванні конкретного захворювання, і курортами змішаного типу, що загалом зміцнюють здоров'я і сприяють відновленню сил і зняттю стресу [2].

Існують три основні типи курортів: бальнеологічні, грязьові, кліматичні.

На сучасному етапі розвитку вітчизняного туризму вигідно переплітати два і більше видів туризму для охоплення більшої аудиторії відвідувачів. Наприклад, для залучення іноземних туристів все більшу популярність набуває фольклорний туризм. Для багатьох туристів (особливо зарубіжних) відвідування музеїв, пов'язаних з сільською архітектурою та побутом, є «екзотикою».

Мода на фольклор повертається і в Україні попит міжнародні фестивалі, які є гарантованим способом залучення іноземних туристів.

Фольклор/Фольклористика - це наука про традиції і її законах у цивілізованих націй; наука про все, що передається усно, - знаннях, прийомах, рецептах, правилах і звичаях, словесних виразах і забобони, казках, легендах і т.д. В рамках даної тематики розглядається переважно один аспект традиції - традиції в художній культурі, роль традицій в народній творчості.

Фольклор має не від'ємну роль в привабливості певного регіону. Рушійні сили фольклорного туризму в Україні може територіальний маркетинг, який включає: - аналіз території (визначення в якій мірі регіон цікавий як туристичний об'єкт), - виявлення його потенціалу (етнографічних центрів з збереженої історичної середовищем і традиційним укладом життя), - побудова програм розвитку туризму в області (залучення коштів на розвиток ремесел, проведення ярмарків-виставок, створення привабливого іміджу).

Перспективним центром росту фольклорного туризму є – придесення, парк природи «Беремицьке» чернігівської області.

Парк природи «Беремицьке» - природоохоронний об'єкт на півдні Чернігівської області розташований на лівому березі р. Десна. Був відкритий для відвідувачів 13 жовтня 2017. Основна діяльність парку пов'язана з відновлення екосистем придесення шляхом впровадження нових методів створення мозаїчних ландшафтів, в тому числі за рахунок природного випасу. Для цього здійснюється поетапна реінтродукції трав'янистих представників плейстоценової мегафауни, які стимулюють утворення стійких гетерогенних екосистем максимально наближених до клімаксовим лісостеповим екосистемам доагрокультурного періоду.

На території можна проводити фольклорні ярмарки і фестивалі, свята та обряди. Відроджувати культурні традиції і все більше залучувати туристів для відвідування даної території. Найбільш видовищними подіями вважаються карнавали, історично приурочені до початку католицького Великого посту. Однак, поряд з карнавальними урочистостями, існує велика кількість народних свят, фестивалів національних культур, ярмарків.

Звичаї, обряди, ритуали і церемоніали в сучасному суспільстві, коли одночасно співіснують народна творчість, мистецтво і масова культура, змінюються дуже швидко. Деякі з них залишаються в незмінному стані, але тільки в окремих, вузькопрофесійних сферах діяльності або в архаїчних культурах. Хоча як і раніше основною формою реалізації традицій залишається свято в широкому сенсі цього слова. Особливістю проведення сучасних свят (державних, релігійних, громадських, внутрішніх і міжнародних) стало включення будь-яких інших форм реалізації традицій, в першу чергу шоу, в їх склад.

Український народ створив багату фольклорну спадщину. На думку С. Грици, загал цієї спадщини слід поділити на дві групи: групу «альфа» (або «репродукційний» фольклор), до якої належать обрядовий масив народної творчості (календарні, весільно-обрядові пісні, поезія й паремія), групу «омега» (або «прогресуючий» фольклор), яка включає народний епос, лірико-побутовий, вояцький, повстанський, міський (міщанським, робітничий, декласований тощо) фольклор, який безпосередньо не пов'язаний з обрядовою дією.

Список використаних джерел

1. <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284420308> - Thursday, February 04, 2021 9:57:58 AM - IP Address:91.242.195.129 Foreword, 6 с.

2. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Галич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг: Підручник. — К.: Знання, 2008.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАРОДНИХ СВЯТ В ПАРКУ ПРИРОДИ «БЕРЕМИЦЬКЕ»

*Азіза Октай Кизилкая
студентка бакалаврату кафедри туризму
Оксана Володимирівна Борисова,
канд. геогр. наук, доц., кафедри туризму
факультету природничо-географічної освіти та екології
Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна*

Незважаючи на швидку глобалізацію, все ще є місця, де народна культура має своє первісне значення (релігійне, культурне). Елементи культурної спадщини поступово помічаються, і вони незабаром будуть використані в туризмі. Нажаль, може статися так, що певні культурні ресурси надмірно експлуатуватимуться, втрачатимуть автентичність та будуть виходити з ужитку. Однак ці ресурси можливо знову перетворити на туристичний продукт.

В даний час суспільство встало перед необхідністю нового концептуального бачення місця людини в світі, в якому людина виступає як одна з ланок в круговороту всього живого, що, в кінцевому рахунку, і визначає межі екології людського суспільства. Сприяти цьому повинна екологізація суспільної свідомості. У цьому процесі можна виділити наступні стадії: по-перше, прояв ставлення людини до природи в формі різних почуттів; по-друге, формування глибокого інтересу до екологічної проблеми (виявлення суті еволюційних змін в біосфері, детермінація її цілісності); по-третє, перехід від осмислення і розуміння природних явищ до соціальної дії, морального вчинку; становлення відносин людини і природи в якості елементів внутрішньої культури особистості.

Однією з найважливіших проблем є поліпшення навколишнього середовища людини і організація здорових і сприятливих умов життя. У вирішенні цієї проблеми чільне місце належить паркам природи.

На жаль, урбанізація, комп'ютеризація можуть призвести до повного зникнення промислів і ремесел, якими володіли наші предки. В результаті ми не будемо знати наших коренів, а головне не зможемо зрозуміти, як і що було кілька століть тому.

Наша держава має унікальну культуру, засновану на древніх слов'янських традиціях та символах. Кольори нашого прапора символізують мирне небо ніжно блакитного кольору над жовтими пшеничними полями. Це відображає